

ROSA ET CRUX

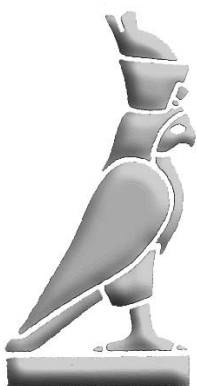
Nro 2, joulukuu 2006, 9 vuosikerta

FILOSOFIAA - MYSTIIKKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Leonardo da Vinci, mestarimystikko.....	4
Ristin kehitys	10
Mestari.....	18
Neljä tietä hyveeseen	26

© Copyright 2006

**Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI**

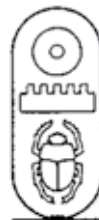
PL 1342, 00101 HELSINKI

Sähköposti: amorc@amorc.fi

Internet: www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin Veljeskunta AMORCin kantaa, jolloin niistä vastaa kirjoittaja

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäsenenä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 1342, 00101 HELSINKI

tai kerro osoitteesi puhelinvastaajaamme:

03-3753762

tai ota yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

Internet: www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

Tämän vuoden viimeinen lehtemme ilmestyy paikoitellen hyvinkin talvisissa tunnelmissa.

Näin joulun lähestyessä on hyvä palauttaa mieliimme antamisen merkitys.

Eileen Caddy'n sanoja lainaten: "Saat sitä, mitä annat. Nämä eivät ole vain sanoja; ne ovat laki. Kun elät niiden mukaan ja saatat ne toimimaan, huomaat, kuinka hienosti ne toteutuvat. Huomaat alkaessasi antaa sitä, mitä sinulla on annettavaa, että sinulle annetaan entistä enemmän. Älä pelkää mitään, älä pidättele mitään; riittää, että annat ja annat jatkuvasti. Avoin, antelias sydän vetää puoleensa vain kaikkein parasta. Pidä sydämesi avoinna ja anteliaana pidättelemättä mitään, ja anna antamisen hengen majaillla siellä jatkuvasti. Päätä, mitä sinun on annettava, ja anna se sitten olipa se mitä hyvänsä, sillä jokainen annettu lahja auttaa täydentämään kokonaisuutta. Älä odota, että joku toinen ottaa sinulta nämä lahjat, vaan anna vapaaehtoisesti sitä, mitä sinulla on annettavaksi. Kun teet niin, näet, kuinka se asettuu kokonaisuudeksi, aivan kuten oikeaan kohtaan laitettu palapelin palanen täydentää kuvan valmiiksi."

Mystikon elämänohjeet - Ruusuristolaisen elämänohjeet

Ohjeet on yhdistetty vanhoista ja uudemmissa RC- käsikirjoituksista. Ne on tarkoitettu jäsenille, jotka omassa jokapäiväisessä elämässään tahtovat noudattaa ruusuristolaisia ihanteita. Ohjeita voi soveltaa, vaikka elää nykyaikaista länsimaista elämää. Ohjeet on Rosenkors Handbokista.

Nro 1. Aloita päivä kiitosrukouksella mahdollisuudesta jatkaa elämäntehtävääsi. Asetu avoimen ikkunan äärelle, mikäli mahdollista katsoen itään ja hengitä hitaasti syvään seitsemän kertaa. Keskity siihen, että raitis ilma menee jokaiseen ruumiinosaasi herättäen psyykkiset keskuksesi. Peseydy ja juo lasillinen kylmää vettä ennen kuin syöt.

Leonardo da Vinci, mestarimystikko

H. Spencer Lewis, imperaattori, 1883-1939
Rosicrucian, elokuu 2005

Näyttää olevan aika tavallista, että elämäkerroissa ja historiallisissa teoksissa ihmistä voidaan ylistää hänen tieteellisten saavutustensa vuoksi, mutta hänen suuruutensa kuvataiteissa ja musiikissa pelkästään hyväksytään. Vaikuttaa siltä, että taiteissa tai musiikissa ilmenevää suuruutta pidetään pikemminkin jumalten lahjoina, jotka eivät välttämättä vaadi ponnistelua tai harjoittelua. Tieteen saavutusten ajatellaan olevan tahdonvoiman, ajattelutyön, ponnistelun ja ajan käytön tulosta.

Varmaankin tästä syystä monissa kirjoituksissa puhutaan harvoin Leonardo da Vincin taiteellisista kyvyistä (suom. huom. teksti on 1900-luvun alkupuolelta). Vaikka kirjoittajat arvioivat hänen taulujensa olevan mitä mestarillisimpia, he enemmänkin hämmästelevät hänen saavutuksiaan tieteen alalla ja häntä pidetään pikemminkin tiedemiehenä

kuin taiteilijana. Kuitenkin hänen Mona Lisa- tai Viimeinen ehtoolinen- taulunsa ovat mestarillisia ja tieteen saavuttamattomissa olevia.

Lukijoita ehkä kiinnostaa, että Leonardo da Vinci tieteen ja taiteen mestarina oli mestari myös mystiikassa. Mystiikka on hänen saavutustensa taustana. Da Vincin aiempi inkarnaatio oli muovannut pohjaa hänen taiteellisille lahjoilleen ja tieteellisille taipumuksilleen ja kehitys mystiikan alalla auttoi häntä saavuttamaan ainutlaatuisuuden näillä aloilla.

Kerrotaan, että Leonardo da Vinci syntyi 1542 Vincissä, toscanalaisessa vuoristokaupungissa, firenzelaïsen notaarin ja talonpoikaistytön aviottomana poikana. Hänen isänsä oli varakas. Nuori Leonardo sai erinomaisen kasvatuksen Firenzessä, joka tuohon aikaan oli Italian älylinen ja taiteellinen keskus. Nuoruusvuosinaan hän oli epätavallisen vaikuttava, ulkomuodoltaan kaunis, fyysisesti voimakas ja kehittynyt keskustelija.

Jo varhain Leonardo ilmaisi

unelmiaan musiikin avulla ja hänet tunnettiin yhtenä taitavimmista improvisoijista kaupungin musiikkipiireissä. Toisinaan hän teki piirrosluonnoksia ja ilmaisi ajatuksiaan näppärästi liidunvedoin. Leonardo janoi saada lisää tietoa asioista, joita tuohon aikaan pidettiin salaisena ja mystisinä. Hänestä kerrottiin, että kun hän meni akatemian kirjastoon voidakseen hankkia tietoja opiskeluaan varten, jokin vanha kirja houkutteli hänet usein muunlaisiin tutkimuksiin. Kauan ennen kuin hän edes ajatteli kehittävänsä taiteellisia lahjojaan, häntä kiinnostivat luonnontieteet ja erityisesti luonnon- ja henkiset lait.

Kun Leonardo da Vinci oli saanut taiteellisen koulutuksena, kuningas ja hovi, kirkko ja valtio antoivat hänen tehtäväkseen maalata töitä, joiden henkistä merkitystä ei ole koskaan kiistetty. Koska hänen työskentelyalueensa taiteessa oli kovin laaja, harvat tiesivät, että hän kiinnostunut muustakin. Häntä kiinnosti toisenlainen taide, yhtä suurenmoinen kuin minkä kanssa hän oli työskennellyt. Ja ei kestänyt kauankaan, kun hän

totteli kosmista taipumustaan. Se liitti hänet ruusuristiläiseen taiteeseen ja siten hän aloitti kaksoisuran, mistä syystä hänestä oli tuleva mystisen kirjallisuuden merkittävä hahmo.

Ruusuristiseura

Leonardo da Vinci joutui ensimmäisen kerran kosketuksiin ruusuristiläisten kanssa opiskeluaikanaan Firenzessä. Muutamia vuosia myöhemmin hän teki monia matkoja nykyisessä Amalfissa sijainneeseen luostariin, jossa hän tutustui ruusuristimystikkojen salaisiin kouluihin.

Näihin aikoihin da Vinci vihittiin mystikkojen taiteeseen ja mysteereihin ja häntä valmistettiin käyttämään heidän käsikirjoituksiaan ja laboratorioitaan, joissa alkoivat hänen kokeensa. Kokeensa hän talletti käsikirjoituksina, jotka nykyisin tunnetaan suuren mestarin salaisina kirjoituksina.

H. S. Chamberlain kirjoitti sankielisessä arvostelussaan da Vincistä seuraavaan tapaan: ”Koskaan ei ole elänyt suurempaa taidemaalaria. Tämä suuri

maalari oli Dürerin kaltainen ja enemmänkin kuin Dürer. Hän oli myös lahjakas matemaatikko ja mekaanikko. Näemme hänet vielä selvemmin, hänen älynsä lävisti kaiken, hän oli näkijä ja keksijänä niin ylivertainen, että maailma ei ehkä ole koskaan nähnyt hänen kaltaistaan, syvä, rohkea ajattelija.”

Da Vincin julkaisemattomia käsikirjoituksia säilytetään huolellisesti ja ne odottavat julkaisuaan. Niissä on tieteellisiä tosiasioita, jotka vain veljeskunnan ylimmät työntekijät tuntevat. Muita käsikirjoituksia on julkaistu jo satoja vuosi sitten, ja ne käsittelevät mm. maailman syntyä, fysiologiaa, hämmästyttäviä ilmatieteellisiä havaintoja, kuun vaikutusta vuorovesiin, maan pinnanmuodostusta kuvaavia piirroksia, kivettyneisiin simpukoihin liittyviä lakeja ja periaatteita.

Juuri da Vinci keksi hydraulikan (oppi veden liikkeistä) ja hydrometrin, instrumentin, jota käytetään nesteiden nopeuden määrittelyyn. Hän suunnitteli jokien kanavointia ja keksi monia työtä säästäviä laitteita ja koneita, joista monet ovat uskomattomia

hänen ajallaan.

Viitaten arkaisten koulujen kirjoitus- ja opiskelutapoihin da Vinci käytti mystistä lausumaa ”Alussa Jumala geometrisoi”. Siksi kaikki da Vincin käsikirjoitukset ovat täynnään geometrisia symboleja, ja jokainen laki ja mystinen prinssiippi on esitetty matemaattisen harmonian periaatteen mukaisesti. Erään hänen tärkeimmän käsikirjoituksen yläpuolella on kirjoitus: ”Älköön kukaan muu kuin matemaatikko lukeko minua.” Toisin sanoen, vain mystinen geometrisoija saa yrittää lukea ja ymmärtää hänen kirjoituksiaan.

Kun da Vincin teoksia tarkastellaan syvemmin, voi kysyä, mikä hänen taiteessaan tekee maalauksen niin viehättäväksi, vaikuttavaksi ja omaa erityisluokkaa olevaksi. Epäilemättä kyseessä on mystinen tekijä. Maalauksista Mona Lisa on luultavasti mystisin ja vaikein analysoitava. Taiteeseen perehtymätönkin joutuu hurmoksiin, vaikei hän pysty selittämäänkään maalauksen naisen hymyä.

Milanossa olevan kuuluisan Viimeisen ehtoollisen edessä ovat tuhannet seisoneet ja aistineet työn henkisen nöyryyden. Mikä elävöittää taulun mystistä kertomusta, joka avautuu katsojan omalle sielulle?

Olen itse analysoinut Viimeistä ehtoollista huolellisesti ja löytänyt siitä ainakin seitsemäntoista mystistä prinssiippiä ja toisaalta tajuan, etten ole löytänyt kaikkein tärkeimpiä. Jos kysytään, mikä da Vincin tieteellisissä saavutuksissa teki hänet tieteeentekijänä kuuluksi ja luonnon suurten lakien paljastajaksi, niin on myönnettävä, että kyse on nimenomaan mystiikasta, jota hän käytti asioihin, joita pidetään karkean materiaalisina ja puhtaasti tieteellisinä.

Aistinkanavat

Da Vinci oli sitä mieltä, etteivät pelkästään objektiiviset, vaan myöskin psyykkiset ja henkiset aistit ja erityisesti silmä toimitoimeen pystyivät parhaiten otamaan vastaan universaalisia totuuksia. Silmä oli tärkein ja korva toisella sijalla. Hänen mu-

kaansa runoilija voi epäonnistua sellaisten suurten totuuksien esittämisessä, joita kuvataitelija voi tuoda esiin, ja muusikonkin on helpompi ilmaista niitä kuin runoilijan. Kuvataitelija on kaikista kyvykkäin näiden ilmaisuissa. Da Vincin selitys tästä on perin juurin mystinen ja terveellä ja järkevällä pohjalla. Hän selittää, että runoilija voi yhdellä kertaa esittää vain yhden ajatuksen, sillä runoilijan esitys rajoittuu sanoihin, jotka ilmaisevat rajoitetun vaikutelman kerrallaan. Siksi sanoin ei hänen mukaansa voida ilmaista harmonista luomusta. Toisaalta kuvataiteilija kykenee maalaamaan tai ilmaisemaan haluamansa siten, että hän esittää 'silmiille' ensin taulunsa keskeisen idean ja sen jälkeen hän yhdistää vähemmän tärkeät ideat ensimmäiseen, niin että syntyy tasapainoinen ryhmä, joka synnyttää mielessä harmonisen vaikutelman tai täydellisen mielteen. Myös muusikolle tämä on mahdollista, mutta rajoitetummin kuin maalarille.

Säveltäjänä da Vinci pystyi arvioimaan ja kommentoimaan sävellyksiä. Hän selitti, että yksinkertainen melodia, joka syntyy

kun kerrallaan soitetaan yhtä säveltä, on ajatusvaikutelma, joka muistuttaa runoilijan rajallisuutta. Sävelten yhteissovinnassa meillä on harmonistien sävelten kooste, joka ilmentyy korvalle samanaikaisesti ja siksi antaa henkisten ja psyykkisten vaikutelmien keskusidean ja sen suhteelliset ja harmoniset elementit luovat taustaa ja täydentävät kuvaa.

Näissä lausumissa tulee esiin joitakin da Vincin käyttämistä mystisistä periaatteista, joita hän sovelsi mestarillisesti maalauksissaan. Hänen taulujaan ovat taiteen kriitikot pyrkineet käsittämään kuitenkin epäonnistuen tässä, koska heiltä puuttuu tieto mystiikasta. Toisaalta jokainen mystisesti tai henkisesti suuntautunut ihminen havaitsee ne, kun hän seisoo da Vincin maalauksen edessä.

Todellisen mystikon tavoin da Vinci puhuu mielikuvituksen ja toisaalta oman kokemuksen pohjalta tehdyistä töistä. Hän viittaa jatkuvasti siihen, että oma kokemus on todellisen ymmärtämisen ainoa perusta ja että meidän täytyy kokea elämän asiat, sekä

hyvät että huonot, iloiset ja surulliset voidaksemme todella ymmärtää elämää. Mikään määrä mielikuvitusta tai persoonaton päättelykyky ei korvaa todellista kokemusta. Siksi Da Vinci varoittaa, ettei meidän pidä uskoa tekijöihin, jotka ovat käyttäneet lähteenään mielikuvitusta tulkitakseen luontoa ja inhimillisyyttä. Hän lisäksi varoittaa meitä antautumasta asioille, joita ihmismieli ei hallitse tai joita ei voisi esittää luonnon antamin esimerkein.

Kilpailu luonnon kanssa

Da Vincin koko elämä osoittaa, että hän jumaloi lausumaa: ”Sinun tulee kilpailla luonnon kanssa!”. Hän tahtoi sen olevan jokaisen taiteilijan, runoilijan, kuvanveistäjän ja tieteentekijän laki. Hän vaati, että taiteilijan täytyy oppia käyttämään luontoa mallinaan muodon, perspektiivin ja värien suhteen. Luonto esittää ne omalla jäljittelemättömällä tavallaan. Vaikka kukaan taitelija ei voikaan kilpailla luonnon kanssa suunnittelun ja värien suhteen, hänen kuitenkin tulee pyrkiä siihen, aivan samalla tavoin kuvanveistäjän, kirjailijan ja muusikon. Tieteellisissä kokeissaan da Vinci

alituisesti pyrki jäljittelemään luonnon prosesseja. Voimmsen vuoksi vain ihmetellä hänen luonnon muutoksia, spontaania kehitystä ja muita tapahtumia koskevia kokeitaan. Tässä koeasettelussaan da Vinci oppi periaatteita, joiden vuoksi hän on suuri tieteiden alalla.

Luonnollisesti da Vinci esteettisessä mystiikassaan, jalouudessaan ja henkisen elämänsä kauneudessa pyrki seuraamaan kristushenkisyyttä ja imitoimaan kosmista, luovaa tapahtumaa. Ystävät rakastivat häntä ja valon ja tiedon viholliset samanaikaisesti pelkäsivät häntä. Kun hänen uransa suuruus on tullut tunnetuksi, hänen koko elämänsä on näyttäytynyt henkisesti jalolta ja mystisesti ylevältä.

RISTIN KEHITYS

Monet, jotka näkevät ruusuris-tiläisten symbolin ensimmäisen kerran luulevat, että se on kristillinen symboli. Se muistuttaa suuresti roomalaiskatolisten symbolia. Ihmiset luulevat sen olevan ainakin uskonnollinen symboli.

Risti ei ole alun alkaen ollut uskonnollinen symboli ja sitä käyttivät monet yhteisöt milloin missäkin muodossa. Ennen Me-stari Jeesuksen esittämää kristillistä oppia ei myöskään ollut minkäänlaista kristillistä ristiä. Uskonnolliselta kannalta katsottuna on sattumaa, että Jeesus, kuten monet muut vuosisatoja ennen häntä, naulittiin ristille. Tämä risti ei edes ollut samanlainen, mitä nykyisin pidetään kristillisenä symbolina. Erään toisen sattuman ansiosta kirkkoisien risti otettiin kristinuskon symboliksi monta sataa vuotta ristiinnaulitsemisen jäl-

keen. Tähän tarkoitukseen olisi voitu yhtä hyvin ottaa Kultainen Kruunu (mikä välistä otetaankin), orjantappurakruunu tai joku muu monista symboleista, mitkä jotenkin liittyvät Jeesuksen elämään ja työhön.

Juutalaisille risti on vainojen

aiheuttamien kärsimysten symboli. Heprealaisten historiasta näkee, kuinka he olivat tarpeettomien ja loputtomien kärsimysten uhreja siitä syystä, että he jatkuvasti eri kamppailuissaan huusivat: "Via Crusis."

Ristin alkuperä on kadonnut aikojen hämärään. Ensimmäinen risti saattoi muodostua neljän ilmansuunnan kuvaamisesta. Ensimmäinen mystinen symboli on kuitenkin ollut TAU-risti. Antiikin foinikialaiset käyttivät sitä.

Seuraavassa kehitysvaiheessa lisättiin silmukka TAU-ristin yläosaan. Tätä ristiä kutsutaan usein egyptiläiseksi ristiksi, koska se oli vanhojen egyptiläisten rituaalien tärkeä symboli. He kutsuivat itse ristiä nimellä Ankh-risti tai Crux Ansata eli Elämän Risti. Tämä risti on kuolemattomuuden tai elämän jatkumisen ja uudelleen syntymisen vertauskuva. Kyseinen risti on tänä päivänäkin nähtävissä Egyptissä kuninkaita, kuningattaria, jumalia ja jumalattaria esittävien patsaiden kädessä Elämän avaimena. Samoin se on nähtävissä hautakammioiden maalauksissa.

Ruusuristiläisille Crux Ansata merkitsee kuolemattomuuden ja reinkarnaation vertauskuvaa. Muuta merkitystä sillä ei ole heille ole.

Risti muuttui aikojen kuluessa edelleen, sillä siihen tehtiin lisäyksiä, minkä tarkoitus oli luoda ainutkertaisia symboleja. Erilaisia ristejä oli lähes kaikilla antiikin kansoilla kauan ennen kristillistä ajanjaksoa.

Ruusuristiläinen Ruusuristi on aina kultainen risti, jossa on apilanlehden muotoiset päät. Keskuksessa on aina YKSI punainen ruusu. Risti, missä on kolme tai seitsemän ruusua tai neljän ruusun muodostama sepele ei ole todellinen ruusuristisymboli. Kaikkein vanhimmissakin käsikirjoituksissa kuvataan kultainen risti, jonka keskellä on rubiininpunainen ruusu.

Ristillä ja ruusulla on ruusuristiläisyydessä monitasoinen sisältö. Ruusu kuvaa mm. kehitystä ja risti ihmisen vaivalloista elämänvaellusta ja karmaa.

Ruusuristisymboli ei ole pyhä uskonnollisena symbolina vaan

jumalallisena symbolina. Se on ihmisen ja koko luomakunnan todellisen jumaluuden vertauskuva.

Ristin alkuperä hukkuu ajan hämääseen - se on niin vanha! Sitä käytettiin ehkä ensimmäisen kerran vedettäessä neljän ilman suunnan linjat, pohjoinen, etelä, itä ja länsi. Näistä linjoista, mitkä olivat antiikin kansoille hyvin tärkeitä, muodostui risti. Ensimmäinen mystisenä tai salaisena symbolina käytetyn ristin muoto oli kuitenkin niin kutsuttu TAU - risti. Sitä käyttivät antiikin foinikalaiset.

Seuraava tärkeä kehitysvaihe oli silmukan lisääminen Tau-ristiin. Tästä tuli ns. egyptiläinen risti. Heille se oli tärkeä symboli, jota käytettiin rituaaleissa. Egyptiläiset kutsuivat ristiä nimellä CRUX ANSATA tai Elämän risti. Se oli heille kuolemattomuuden tai elämän jatkumisen symboli. Risti on patsaissa ja kuvissa usein heidän kuninkaidensa, kuningattariensa, jumalien ja jumalattarien kädessä "Elämän avaimena". Ne, jotka ovat yllä olevista tosiasioista täysin tietämättömiä, väittävät, että Crux

Ansata on sukupuolisymboli. Tämä johtuu siitä, että koko luonnon uusiutumisosprosessi, niin kasvi- kuin eläinkunnassa, oli varhaisille egyptiläisille suuri mysteeri. Se, että siemen maahan kylvettyinä tai joku elävä solu voi tuottaa omaa lajiaan ja auttaa säilyttämään oman lajinsa jatkuvuuden, osoitti elämän jatkumisen tai toisin sanottuna kuvasi kuolemattomuuden periaatetta syntymän, kuoleman ja jälleensyntymän kautta. Tämä johdatti heidät oppiin jälleensyntymästä ja Crux Ansata tuli tämän kuolemattomuuteen uskomisen symboli. Huomaat helposti, että Crux Ansatan pitäminen sukupuolisymbolina oli kaukaa haettu.

Nykyään ruusuristiläiset käyttävät Crux Ansataa vain kuolemattomuuden ja jälleensyntymän symbolina. Heille sillä ei ole mitään muuta sisältöä.

Tutkiessamme muutamia muita ristejä havaitsemme satunnaisia muutoksia ja lisäyksiä tarkoitukseksi saada aikaan ainutkertainen symboli. Huomaamme, että risti oli yleinen melkein kaikkien antiikin kansojen parissa kauan ennen kristinuskon kautta.

Ruusuristiläisten ruusuristi on aina kultainen risti, jonka päissä on selvät apilanlehdet. Keskustassa on aina YKSI ruusu. Joskus voi kauneussyistä olla mukana varsi. Koskaan ei ole enempää kuin yksi ruusu. Siten symboli, jossa on risti ja seitsemän, kolme tai neljä ruusua, mitkä muodostavat ympyrän ristin ympärille tai yläpuolelle, ei ole aito ruusuristisymboli. Se on henkilökohtainen tulkinta, väärennös tai virheellinen jäljitelmä. Kaikkein vanhimmat kuvat ruusuristisymbolista ja kaikki vanhojen käsikirjoitusten viittaukset siihen kuvaavat sen kultaisena ristinä, jonka keskellä on "rubiininpunainen ruusu". Symboli, mikä on tässä kuvattu aitona ruusuristinä, on rekisteröity Yhdysvalloissa viralliseksi ruusuristisymboliksi ja se on vain

A M O R C i n käytössä. Nimi ja symboli on rekisteröity myös useissa muissa maissa. (Artikkeli on lainattu kirjasta "Rosenkors Handbok". Sen käyttöä ja säilytystä koskevat samat ohjeet kuin opintokirjeitäkin.)

RUUSU JA RISTI

Voisi kirjoittaa kirjan ruusun ja ristin symboliikasta ja mystisestä sisällöstä. Kansanomaisin selitys kummallekin on se, mitä hakemistoissa käytetään näköjään suurella auktoriteetilla eli, että ruusu ja risti ovat läheisessä yhteydessä alkemistisiin ilmaisuihin. Tämä on mielikuvituksellinen mutta tyydyttävä selitys keskivertolukijalle. Se ei kuitenkaan ole oikea.

Mitä tulee legendaan, saamme omista asiakirjoistamme selvitystä siihen, että ihminen käytti ristiä vertauskuvana sille, kun mystikko Egyptissä ja mahdollisesti Atlantiksella seiso i auringon noustessa tasangolla kasvot itää kohti. Kun hän kohotti käsivartensa hartoiden korkeudelle rukoillessaan auringon, elämänantajan edessä ja käänsi sitten kasvonsa kohti länttä tervehtiäkseen paikkaa, missä elämä vertauskuvallisesti sanottuna loppui, hän huomasi, että kädet ja vartalo muodostivat auringon noustessa varjon. Varjo oli ristin muotoinen ja hänelle se merkitsi sitä, että e l ä m ä o l i v a r j o - r i s t i n v a r j o .

Viisaat antavat usein selityksen, että ristin alkuperä on egyptiläisten Crux Ansata - risti, jonka yläosassa on silmukka. Se nähdään usein egyptiläisissä maalauksissa ja sitä käytettiin egyptiläisissä ja mystisissä itämaisissa kirjoituksissa. Egyptiläiset ja mystikot käyttivät Crux Ansataa - elämän ristiä - kuvaamaan elämän jatkuvuutta tai kuolemattomuutta. Väite, että silmukka tai ristin yläosa aikaa myöten litistyi pystysuoraksi ja siten muodostui nykyisin käytämämme risti, on väärä. Asiakirjoistamme ilmenee että molempia ristejä käytettiin samoina aikoina. Ne näyttävät tulleen käyttöön suunnilleen samanaikaisesti aikana, jolloin mestarimiehet itämailla keksivät ja loivat symboleja, joilla olisi määrätty merkitys kehittyneille etsijöille. Risti ja muut symbolit saattavat hämentää tämän päivänkin viisaita. Siten ei ole lainkaan kummallista, että menneinä aikoina oli monia, jotka eivät voineet löytää näistä symboleista yhtään mitään muuta kuin tietyn epämääräisen näköisen merkin.

Ruusua ei aiheuta suuria vaikeuksia sille, joka on kiinnos-

tunut symboliikan tutkimisesta. Sen tuoksu, sen kehityskulku nupusta täyteen kukkaan ja sen jälkeen tapahtuva kuihtuminen ja kuolema kuvaavat elämän kehitysvaiheita - myös ihmisen elämän. Se, että ruusun siemen putoaa maahan ja saa mahdollisuuden uuteen syntymään, kuvaa mystikkojen mielestä elämän jatkuvuutta eli reinkarnaatiota.

Meidän työssämme risti edustaa monia esoteerisia asioita. Sama koskee ruusua. Eksoteeriselta kannalta ruusu edustaa kehityskulkua ja risti elämän vastoinkäymisiä ja taakkoja sekä sitä karmaa, mikä meidän tulee kestää maanpäällisen olemassaolomme aikana.

Ensimmäisessä astevihkimyksessämme on seuraava viittaus ristiin ja ruusuun: "Elämä, jota edustaa valo...; Työtä ruusun ja ristinkautta; ja Kuolema pimeyden kautta...;" Tästä voimme oppia, että työ - halumme tehdä työtä ja palvella, saada aikaan ja hallita, sekä lopuksi päästä päämäärään riippuu siitä karmasta (rististä), joka meidän tulee kantaa ja siten saavuttaa se kehitysvaihe (ruusu), mikä on mahdollista.

HERMEETINEN RUUSURISTI

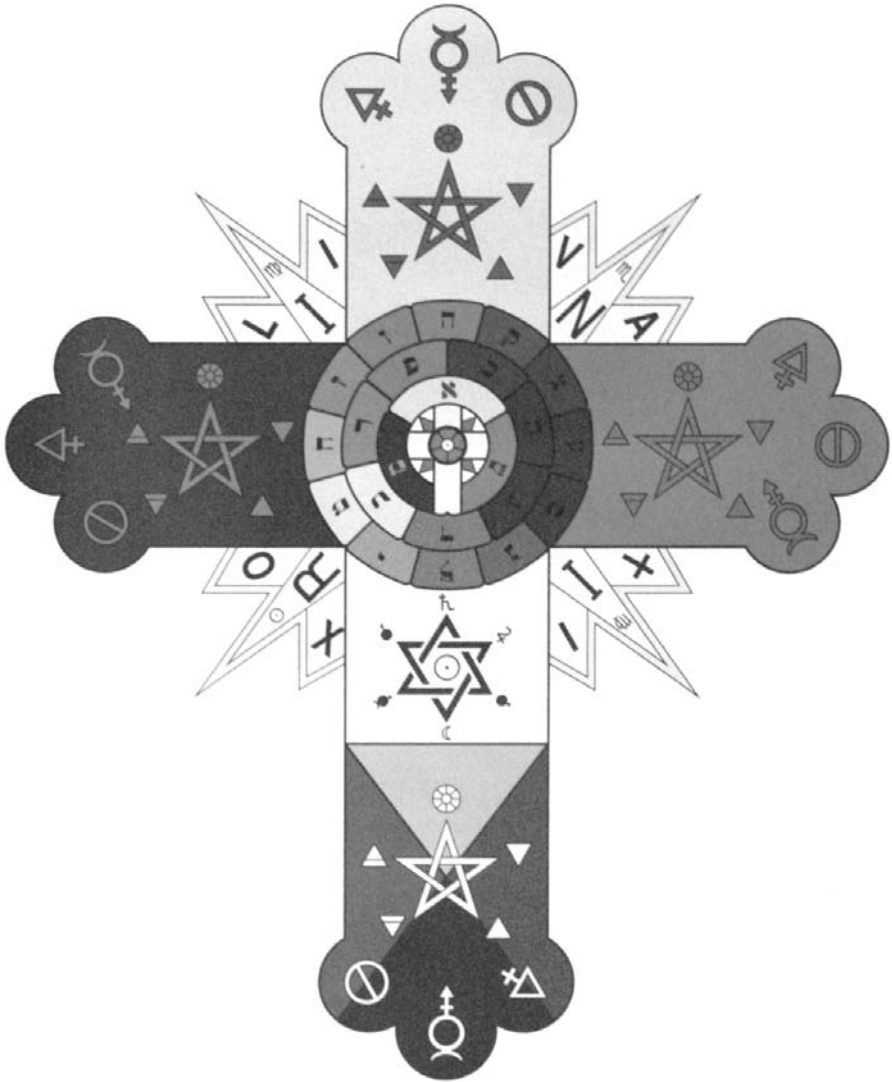
Yllä olevaa symbolia kutsutaan alkemistiseksi ja hermeettiseksi ruusuristiksi ja se on hyvin vanha mystinen symboli. Siinä on kaksi toisiinsa yhdistettyä ruusuristiä. Pienempi ruusuristi on keskellä ja se edustaa ihmistä, mikrokosmista. Tämä on puolestaan suuren ruusun keskellä, mikä on isomman ristin sydämessä. Isompi risti symbolisoi makrokosmista. Ison ristin neljässä sakarassa on kolme alkemistista symbolia: elohopea, rikki ja suola. Ylinnä on elohopea asetettu keskelle, rikki vasemmalle ja suola oikealle. Vaakasakaroissa on symbolit merkitty sellaiseen järjestykseen, että ne ovat esteettisen perinteen mukaisesti.

Kummassakin vaakasakarassa alkemististen symbolien lähellä on pentagrammin symboli. Tämä viisisakarainen kuvio on itse ruusuristin symboli: ydinaineksen voitto neljästä alkemistisestä elementistä. Jokaisen pentagrammin yläpuolella on pyörä, joka kuvaa ydinainesta; vasemmalla oleva pieni kolmio jonka kärki on alaspäin ja jossa

on vaakasuora viiva kuvaa maata; yläpuolella oleva kolmio, jossa on vaakasuora viiva ja jonka kärki on ylöspäin, kuvaa ilmaa; ylempi oikealla oleva kolmio, jonka kärki on alaspäin, kuvaa vettä; alempi oikealla oleva kolmio, jonka kärki on ylöspäin, kuvaa tulta.

Ristin alasarassa suuren ruusun alapuolella on heksagrammi, makrokosmoksen symboli. Heksagrammin muodostaa kaksi tasasivuista kolmiota. Heksagrammin kärjissä on kuusi planeettaa kirjoitettuina ikivanhan astrologisen perinteen mukaisesti; alinna on kuu, sen oikealla puolella Venus, tämän jälkeen Jupiter, Saturnus, Mars ja Merkurius. Heksagrammin keskustassa on aurinko. Tämä järjestys on tiettyjen kabbalististen rituaalien mukainen.

Pisimmän sakaran alaosa on jaettu kahdella toisensa leikkaavalla viivalla neljään osaan. Nämä osat on väritetty niiden neljän värin mukaisiksi, jotka ovat Malkuthissa. Tämä on yksi kabbalistisen "Elämän puun" alue. Suuren ristin keskeltä tulee esiin kolme sädettä kustakin neljästä kulmasta. Ne symbol-

isoivat jumalallista valoa. Kolmesta säteestä on keskimäinen hiukan suurempi. Jokaisessa neljästä suuremmasta säteestä on kirjain, joista saadaan sana INRI, ja tämä tarkoittaa ruusuristiläisen historioitsijan Fr. Wittemanin mukaan latinalaista tunnuslausetta: "Luonto uudistuu alituisesti tulen avulla". Pienempien säteiden kirjaimet latinaksi, egyptiksi ja kreikaksi tarkoittavat rukoilemista.

Suuressa ruusussa on 24 terälehteä. Ne ovat kabbalan heprealaisten aakkosten 24 kirjaimen symboleja. Ulomman ympyrän 12 terälehteä edustaa mainittujen aakkosten kahtatoista yksinkertaista kirjainta ja lisäksi ne kuvaavat kahtatoista eläinradan merkkiä. Seuraava ympyrä, missä on seitsemän

terälehteä, symboloi seitsemää kaksoiskirjainta ja myös seitsemää astrologista planeettaa. Sinin ympyrä kuvaa kolmea äitikirjainta sekä ilmaa, tulta ja vettä.

Suuren ruusun keskustassa on mikrokosminen ruusuristi, tasoksi levitetty kuutio, jonka keskellä on viisilehtinen ruusu. Tämän ristin takaa kohoaa neljä kärkeä, jotka osoittavat neljään ilmansuuntaan. Täydellinen symboli eli "encyklopedinen" ruusuristi symbolisoi Ruusuristin veljeskunnan koko majesteettisuutta, mahtia, kauneutta ja suojelusta.

(Artikkeli on kirjasta "Rosenkors Handbok. Sen käyttöä ja säilytystä koskevat samat ohjeet kuin opintokirjeitäkin)

Ei onnelliseksi tee se, mitä sinulla on,
tai missä olet, tai mitä teet.
Vaan se mitä ajattelet.

-Dale Carnegie

Mestari

P. C. Wagener, FRC
The Rosicrucian Beacon, syyskuu 2005

Käsite kosminen mestari tuli yleiseen tietoisuuteen 1800-luvun lopulla Blavatskyn johtaman teosofisen seuran ansiosta. Seuran jäsen A.F. Sinnet kirjoitti yli-inhimillisistä olennoista ja näin syntyi käsitys mestareista, jotka liittyvät myöskin nykyiseen mystiseen perinteeseen.

Kautta maailman tunnetusta aforismista, 'Kun oppilas on valmis, mestari ilmaantuu', tuli mystisen polun pyrkijöille tienviitta. Toinen sanonta, 'Etsi mestaria sisimmästäsi', on ehkä realistisempi kuin edellinen ja vähemmän etsijää turhauttava. Kaikki ovat kuitenkin yhtä mieltä mestarin opettajatehtävästä, erityisesti kun on kyse oppilaan ohjaamisesta kosmiseen valaistumiseen.

Mestari-sanalla on pitkä historia Egyptin dynastioista ja esseelaisista keskiajan mystikoihin ja 1800-luvun esoteerisiin seuroihin ja edelleen tämän päivän järjestöihin asti. Mestaria on

pidetty ihmeiden tekijänä, kuolleiden herättäjänä, sairaiden parantajana, esineiden materialisoijana. Hän voi ilmestyä myös hengessä oppilailleen. Monet näistä kertomuksista ovat mielikuvitusta, mutta niissä on myöskin pysyvää ja uskottavaa tietoa, joka tulee esiin useissa tarinoissa. Toisaalta on syytä muistaa, että muinaisina aikoina monia äkillisesti tapahtuvia asioita pidettiin ihmeinä, koska tuon ajan ajattelun mukaan niille ei

ollut mitään järjellistä selitystä. Esimerkiksi liiton arkin, muinaisen sähköisen laitteen purkausta varmaankin pidettiin Jumalan tekona.

1900-luku muutti merkittävästi käsityksiämme mystisistä asioista. Nyt haluamme tarkastella niitä tieteellisesti. Mestarien jumalalliset ominaisuudet pyritään hahmottamaan modernin tieteen mukaisesti. Tämä ei murena mestarien suuruutta. Nykyisessä tieteessä on kaksi tutkimus- aluetta, jotka auttavat meitä ymmärtämään mestareita ja heidän ominaisuuksiaan. Toinen on evoluutio- eli kehitysoppi ja toinen neurotieteet. Useimpien ihmisten mielestä universaalinen evoluutio ei koske heitä itseään, ja kuitenkin se liittyy kaikkeen luontoon, primitiivisestä ameboista ihmiseen saakka, joka on evoluution ääriraja. Tai ainakin niin luulemme.

Tietoisuuden tasot

Laajasti arvioiden voimme erottaa neljä erilaista kehityksen tasoa, jotka jonkin verran katavavat toisiaan. Jokaiseen liittyy tietoisuus ja vastaava fyysinen

muoto. Modernin tieteen mukaan tietoisuus on yhteydessä elimistön hermostorakenteen elektromagneettisiin tai neurologisiin ominaisuuksiin.

Kirjaimellisesti aivan pohjimmaisena evoluutioasteikolla ovat metallit ja kristallit, joiden elektrokemiallista laatua voidaan pitää tietoisuuden primitiivisenä muotona. Tietyillä metalleilla on myöskin muistin alkeellisia muotoja.

Maatasolta ylöspäin kurot tautuminen liittyy seuraavaan, kasvien tietoisuuden tasoon. Osittain maassa olevissa, osittain taivasta kohti nousevissa kasveissa moderni tiede on havainnut elektrokemiallisia prosesseja, joita voidaan pitää primitiivisinä, tietoisuuden kasveihin liittyvänä muotona. Kasveilla on myöskin kyky kommunikoida toisensa kanssa, etenkin jos jokin hyökkää niitä kohden.

Seuraavana on eläinkunta ja sen tietoisuuden taso. Eläimet ovat toisaalta vapautuneet maaperästä, kuitenkin ne liikkuvat vaakatasossa maassa. Jopa liskojen, lintujen esimuotojen,

oli pakko liikkua maan pinnalla. Eläinkunnan kohdalla on kyse huomattavasti kohonneesta neurologisesta aktiivisuudesta, joka lämmittää eläimen ruumista ja lisää tietoisuutta.

Tavanomaisen tieteellisen käsityksen mukaan pääsemme seuraavaksi evoluution huippuun, pystyasennossa liikkuvaan ihmiseen ja kehitysketjun hallitsevimpiin aivoihin. Ihmisäivot ovat saavuttaneet tietoisuuden erityismuodon, minän. Tämä minätietoisuus kuitenkin on rajannut ihmisen omaan mieleensä ja erilleen universaalisesta tietoisuudesta, joka levittäytyy kaikkiin evoluution tasoihin. Ihminen ei edes tiedosta niitä lukemattomia tietoisuuden kimppejä, jotka pitävät hänen ruumistaan käynnissä.

Eivätkö nämä evoluution vaiheet tuokin mielen ihmisen vaiheet hänen ollessaan Eedenin puutarhassa? Ensiksi, hänethän luotiin maan tomusta, sitten peitettiin lehdillä ja lopuksi eläin nahalla. Kun ihminen oli saavuttanut minätietoisuuden syömällä tiedon puun hedelmää, hän lähti Eedenistä ja menetti käsityksen

universaalisesta tietoisuudesta. Saavuttamalla uudestaan universaalisen tietoisuutensa ihminen palaa takaisin puutarhaan, mutta nyt hänellä on tietoinen käsitys Jumalastaan.

Miten tämä sopii meidän uuden aikaiseen evoluutioajatteluumme? Kehitystapahtuma on prosessi, jossa organismi sopeutuu vihamieliseen ympäristöönsä. Perinteisen ajattelun mukaan tämä tapahtuu solumuutosten kautta, parhaiten sopeutuneet pärjäävät ympäristössään. Eivätkö organismit kuitenkin jollain alkeellisella tahdolla voisi valita tai suunnata ohjata kehitystään? Tätä lamarckilaista näkökulmaa ei ole hyväksytty, mutta 1980-luvulla tehdyt tutkimukset *Escherichia coli*-bakteerilla ovat osoittaneet tämän olevan mahdollista.

Kosminen tietoisuus

Mutta onko ihminen edelleen alttiina vihamieliselle ympäristölle, johon hänen tulee sopeutua? Ihmisäivot ovat antaneet hänelle ylivoimaisen fyysisessä maailmassa. Mutta eivätkö samat aivot samaan aikaan ole tehneet hänet

hyvin haavoittuvaksi ? Eikö ahdistuneisuus olekin ihmisen suurin uhka, ja tätä patologiaa on ollut ihmisen lähihistoriassa enemmän kuin mitään muuta? Stressi heikentää immuunijärjestelmää ja tekee kehon vastaanottavaiseksi infektioille ja muille sairauksille kuten syövälle. Ja eivätkö monet ihmiset haekin keinotekoista Eedenin puutarhaa lääkkein ja huumein? Monien uskontojen taustalla on ahdistuksen kontrollointi. Eivätkö suurten uskontojen opettajat olekin osittaneet meille, kuinka voi saavuttaa mielenrauhan kehittämällä ja kontrolloimalla tietoisuutta? Tämän avulla voi päästä Eedenin puutarhaan ja olla yhteydessä Jumalaan sekä saavuttaa jumalkaltainen tietoisuus keskellä ihmisyhteisöemme paineita.

Tämä tietoisuuden tila on tullut yleisesti tunnetuksi 1900-luvulla. Psykiatri Richard Maurice Bucka kosmista tietoisuutta käsittelevässä kirjassaan (v. 1901) kuvasi tietoisuuden tasoja, jotka saavuttivat huippunsa siinä, mitä hän kuvaa kosmiseksi tietoisuudeksi. Tämän tietoisuuden voi kokea hetkittäin, jolloin siihen liittyy tunne yhteydestä kaikkeen

luotuun, mielenrauha ja ikuisuuden tunne. Samaan aikaan voi tuntea sisäisen, loistavan valon. Tähän liittyy myös luovuutta, joka tekee valaistuneet hyvin käytännöllisiksi, itseensä luottaviksi ihmisiksi arjessa ja käytännön maailmassa.

Kokemukseen liittyy myös puoli, jota voimme nimittää tahdoksi. Jokapäiväistä elämäämme ohjaa omaan minätietoisuuteemme liittyvä tahto. Emme tiedosta, mikä saa sydämemme lyömään ja valkoiset verisolut syöksymään kehoomme tunkeutuneiden vieraiden aineiden kimppuun. Emme myöskään tunne sitä tahtoa, mikä saa puut, hyönteiset ja ruohon kasvamaan ja mikä panee ne kilpailemaan muiden eliöiden ja kasvien kanssa kehityksen kentällä. Viittaamme joskus tähän tahtoon puhumalla vaistosta.

Yksi kosmisen tietoisuuden toteutumisista on hetkittäinen harmonisoituminen universaaliin alitajuiseen tahtoon tai niin sanoaksemme, Jumalan tahtoon. Tämä ei koskaan katoa sen kokeneen ihmisen mielestä. Tämän kokemuksen jälkeen

hän on vakuuttunut siitä, että Jumalan tahto on ohjaava hänen maallista tahtoaan ja tarvittaessa puolustaa häntä. Mystisen tiedon mukaan kosmisen tietoisuuden kokemus on mystisen polun viimeinen päämäärä. Se on kuitenkin vain alku toisenlaiselle tietoisuudelle.

Kosmisen mestarin kehitys

Tässä uudessa ympäristössä valaistunut henkilö kokee samanlaisia vaikeuksia kuin ensimmäiset sammakkoeläimet maaeläimiksi pyrkiessään. Kun valaistunut ihminen on kokenut luomisen tietoisuuden ja sen tahdon yhteyden, hän haluaa päästä tähän yhteyteen aina tahtoessaan ja jatkuvasti, ei erakon tavoin, vaan jokapäiväisen elämän ankarissa oloissa. Tässä pyrkimyksessä hänen tietoisuutensa kehittyy ja harmonisoituu luomisen tahdon kanssa ja on herkässä tasapainossa hänen oman tahtonsa ja universaalisen tahdon välillä. Vähitellen valaistunut kokee olevansa Jumalan kumppani, joka tekee ihmeitä sekoittamalla oman ihmisen tahtonsa Jumalan tahtoon.

Nämä ihmeet noudattavat luonnon lakeja, vaikka ne tuntuvat meistä mystisiltä. Todellinen kosminen mestari on kehittymässä. Pitkän yrittämisen jälkeen hän kykenee tahtoessaan kohottamaan tietoisuutensa kosmiselle tasolle ja hän ottaa suoraan osaa luomisen tapahtumaan. Tämä kosmisen kynnyksen kyky tekee ihmisen ainutlaatuiseksi kehitysasteikolla.

Liitto Jumalan kanssa merkitsee väistämättömiä vastuita. Vaikka valaistunut onkin kohonnut normien ja ihmisten laatimien yhteisöllisten lakien yläpuolelle ja saanut oikeuden, ”Tee, mitä itse tahdot”, häntä rajoittaa nyt universaalinen laki. Tällä rajalinjalla vaikuttaa yhä hänen oma tahtonsa, jotta hän voisi täyttää oman jokapäiväisen maallisen elämänsä vaateet. Kun hän tietää nyt, mikä on hyvää (pahan poissaoloa), hän tuskin on totelematta kosmisia lakeja.

Kosminen mestari on läpäissyt nämä kokeet. Hänen tekonsa ovat sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. Mutta eläessään ihmisruumiissa hän on edelleen altis sen tietoisuuden ja tahdon

epätäydellisyyksille. Tämän kaksinaisuuden käsittäminen tuo myötätuntoa eikä sääliä kampailevalle inhimillisyydelle. Kosminen mestari on osa luontoa ja saavuttaa kaiken luonnon lakien mukaan. Hän saattaa vaikuttaa normaalimmalta, maallisemmalta ja ikävyyttävämmältä kuin muut ihmiset. Maailmalliset mielenkuohut eivät kosketa häntä. Meidän saattaa olla vaikea tunnistaa hänen kaltaistaan. Saatamme tunnistaa hänet, jos oma tietoisuutemme on sopusoinnussa hänen kanssaan. Mutta usein hänen tietoisuutensa hipaisee omaamme jättäen jäljelle hämmennyksen, mutta myös oudon, eeterisen ilon tunteen.

Mielikuvitukselliset uskomukset mestarin voimasta häviävät tulevien vuosien aikana. Tämä valaistunut Kosmisen tahdon mukaan toimiva olento joutuu edelleen olemaan fyysisessä ruumiissaan. Hänen kehonsa, ollen osa luontoa, on luonnollisesti väistämättömien kasvun ja lakastumisten lakien alainen. Toisaalta mestari pystyy hallitsemaan fyysistä ruumistaan ja sen hermostorakennetta niin, että hän elää yleensä pidempään

kuin keskimääräisen eliniän. Mestarin ruumis kestää niin kauan kuin Kosminen niin haluaa, ja sen toimintaa eivät häiritse ihmisten tavanomaiset väärinkäytökset.

Kosminen veljeskunta

Mestareista ei voida puhua käsittelemättä Suurta Valkoista Veljeskuntaa. Tätä veljeskuntaa on kunnioitettu ihmiskunnan Vanhempina, jotka ovat kaikkietäviä ja kaikkivoipia. Muiden luotujen tavoin veljeskunnan jäsenet elävät yhdessä kanssamme. Toisaalta kosmisen tietoisuuden kanssa harmonisoituminen on tehnyt heidät enemmän osaksi luontoa kaikkiin muihin verrattuna. Tämä kaiken luodun läpäisevä vaisto on tietoisien todellista heidän mielissään. Samalla tavoin kuin eläimillä (myös meillä) on yhteinen vaisto, heidän valaistuneesta tai heränneestä vaistostaan on tullut Suuren Valkoisen Veljeskunnan egregore, minkä vuoksi he pysyvät yhteydessä toisiinsa ja työskentelevät toistensa kanssa kaikkina aikoina. Jos toimitaan tätä yhteistä tahtoa vastaan, se päättyy automaattisesti kosmisen siteen katkaisuun ja joutumiseen 'pois taivaasta'.

On kuitenkin jotain mystistä vielä. Miten mestarin sielupersoonallisuus selviää maallisen kierron kuolemasta? Ja kuinka mestari pääsee 'käsiksi' muinaisiin tapahtumiin, ei vain hänen itsensä, vaan myös muiden kokemuksiin? Voi vain toivoa, että tuleva geneettinen tutkimus valaisee tätä asiaa.

saavuttaa korkeampi tietoisuuden taso. On syytä uskoa, että tiede vahvistaa ikuisen elämän ja tietoisuuden toivon.

Tulevaisuuden neurologinen tiede selittää myös kosmisen tietoisuuden sisäisen valon kokemuksen, ja miten hermostojärjestelmän puolesta voidaan

Paha ei ole kenkään ihminen,
vaan toinen on heikempi toista.
On hyvää rinnassa jokaisen,
vaikk' aina ei esille loista.

-Eino Leino

AJATUS ON YLIVERTAINEN

Aina kun menet ulos, vedä leuka sisään, nosta pää pystyyn ja täytä keuhkosi ulkoilmalla; siemaile päivänpaistetta; tervehdi ystäviäsi hymyllä ja pane osa sieluasi jokaiseen kädenpuristukseen.

Älä pelkää joutuvasi väärinkäsitettyksi äläkä tuhlaa minuuttiakaan vihamiestesi ajattelemiseen. Yritä painaa visusti mieleesi, mitä haluaisit tehdä, sen jälkeen kuljet suoraan kohti päämäärääsi. Kohdistajatuksesi niihin innostaviin asioihin, jotka tahtoisit tehdä, ja niin päivien kuluessa huomaat alitajuisesti tarttuvasi tilaisuuksiin, jotka ovat tarpeen toiveittesi täyttämiseksi aivan niin kuin korallieläin ottaa virtaavasta nousuvedestä tarvitsemansa ainekset.

Kuvittele mielessäsi sitä kyvykästä, vilpittöntä ja hyödyllistä henkilöä, jollainen tahtoisit olla ja mielessäsi oleva ajatus muuttaa sinua tunti tunnilta sellaiseksi ihmiseksi ... Ajatus on ylivertainen. Pidä yllä oikea henkinen asenne - rohkea, vilpittön ja hyväntuulinen asenne. Oikein ajatteleminen on luomista.

-Elbert Hubbard

Neljä tietä hyveeseen

Sr Vajrâ; SCR

The Rosicrucian Beacon, syyskuu 2005

Muinaisina aikoina Intiassa ihmiset pyrkivät saavuttamaan onnea, hyvinvointia ja siunasta elämässään.

- Rakastava ystävällisyys
- Myötätunto
- Iloisuus
- Mielen tyyneys

Gautama Buddhalta tiedusteltiin, miten ihminen voi saavuttaa siunauksen elämässään. Hänen mukaansa paras tae siunauksen saamiseksi on, ettei liity mielettömiin, vaan liittyy viisaisiin ja kunnioittaa niitä, jotka ansaitsevat kunniaa. Hän suositteli myös huolenpitoa omista vanhemmista; vaimon ja lasten rakastamista, taitavuutta ammatissa, syvällisen tiedon hankkimista ja että tulee huomioida, miten puhuu ja käyttäytyy sosiaalisissa tilanteissa.

Laajempaa ohjausta tarvitseville Gautama tarjosi ohjetta, joka tunnetaan Brahma Vi-haras- nimisenä eli Neljänä Jumalallisena Tienä, ja ne ovat seuraavat:

Ihminen saavuttaa mielensä tyyneyden, kun kaikki kaunan ja tai välipitämättömyyden tunteet on tynnytetty ja kaikkien olentojen tasa-arvoisuus nähdään. Iloisuus syntyy, kun ilo muiden menestyksestä jaetaan ja vastenmielisyyden ja

ikävyiden tunteet poistetaan. Myötätunto ilmenee kun julmuus ja tuska eivät enää tuota surua. Rakastava ystävällisyys tulee esiin, kun pahantahtoisuus ja vihamielisyys poistuvat ja itsekäs mieli ja tuska eivät enää naamioidu ystäviksi.

Sielupersonallisuuttaan kehittävät oivaltavat, miten näiden Neljän Jumalallisen Tien käyttö tuottaa oivalluksen valoa täällä maan päällä ja valmistelee heitä kosmisen tietoisuuden tasolle, missä on mittamaton mahdollisuus palvella jumalallisesti ihmiskuntaa.

OLE HYVÄ KUUNTELIJA

Kun kuuntelet, älä kuuntele sanoja. Yritä kuulla sanojen taakse. Yritä saada kiinni ajatuksesta. Jos jokin asia livahtaa ohitsesi tai kaipaa selvitystä, kysy. Hyvän kuuntelijan tunnistaa siitä, että hän osaa kysellä. Kun ymmärrät jonkin asian, voit antaa pienen merkin, vaikka nyökätä kevyesti, hymistä jotain, tai sanoa jotain pientä, jotta ystäväsi tietää sinun sisäistäneen hänen ajatuksensa. Jos et pysy mukana, älä ole pysyvinäsi. Kysy.

ALOITA TÄNÄÄN KOKEILU

Yritä elää kokonainen viikko ajatellen, että mikään mitä tapahtuu päivän mittaan ei ole sattumaa. Seuraa aavistuksiasi. Luota intuitioosi. Jos joku ehdottaa jotain uutta, kokeile sitä. Pane merkille, mitä kirjoja sinun tekee mieli lukea. Ryhdy keskusteluun ventovieraitten kanssa. Ole vastaanottavainen ja valpas. Mitä avoimemmin suhtaudut, sitä paremmin todellinen minäsi pääsee esiin.

-Sarah Ban Breathanch

ÄITI TERESA ELÄMÄNTAIDOSTA

Elämä on tilaisuus, hyödy siitä.
Elämä on kauneus, nauti siitä.
Elämä on autuus, maista sitä.
Elämä on uni, todellista se.
Elämä on haaste, kohtaa se.
Elämä on velvollisuus, täytä se.
Elämä on peli, pelaa sitä.
Elämä on lupaus, täytä se.
Elämä on suru, voita se.
Elämä on laulu, laula se.
Elämä on ponnistus, hyväksy se.
Elämä on tragedia, kohtaa se.
Elämä on seikkailu, uskaltaudu siihen.
Elämä on onni, luo se.
Elämä on liian arvokas, älä tuhoa sitä.
Elämä on elämää, taistele sen puolesta.

-Äiti Teresa

